

REGULAMIN PRAKTYK

dla studentów kierunku NAUKI O RODZINIE – DORADZTWO, COACHING, MEDIACJE studia pierwszego stopnia, profil ogólnoakademicki

1. Cel praktyk

Praktyki związane są integralnie z tokiem studiów i stanowią część kształcenia w ramach zdobywania kwalifikacji do wykonywania zawodów asystent rodziny oraz specjalista poradnictwa psychospołecznego i rodzinnego.

Zakłada się, że poprzez odbycie praktyki studenci:

- poznają rodzaje placówek pracujących z rodziną i na rzecz rodziny oraz tych, które zatrudniają asystentów rodziny i specjalistów poradnictwa psychospołecznego i rodzinnego;
- zapoznają się z dokumentacją prowadzoną w placówkach, w których realizowana jest praktyka;
- upewnią się w obowiązku samokształcenia i doksztalcenia w zawodzie asystenta rodziny i specjalisty poradnictwa psychospołecznego i rodzinnego oraz praktycznego wykorzystania wiedzy z obszaru nauk o rodzinie;
- uświadomią sobie specyfikę podejmowanej roli zawodowej asystenta rodziny i specjalisty poradnictwa psychospołecznego i rodzinnego, a także wymaganych do jej pełnienia dyspozycji osobowościowych oraz umiejętności;
- nabędą umiejętność korzystania z odpowiedniej literatury i form pomocy;
- poznają potrzeby dzieci, młodzieży i dorosłych korzystających z pomocy asystenta rodziny i specjalisty poradnictwa psychospołecznego i rodzinnego oraz placówek pracujących z rodziną i na rzecz rodziny;
- obserwując działania asystenta rodziny, specjalisty poradnictwa psychospołecznego i rodzinnego lub innego pracownika – opiekuna praktyki (hospitacja) potrafią dokonać konstruktywnej analizy realizowanych przez nich zadań w celu optymalnego przygotowania się do samodzielnego podejmowania wybranych zadań w zawodzie asystenta rodziny i specjalisty poradnictwa psychospołecznego i rodzinnego;
- potrafią stosować odpowiednie zadania i metody w kontakcie z klientem placówki pracującej z rodziną i na rzecz rodziny;
- zdobędą umiejętność kierowania procesem pomocy klientom z obszaru zadań asystenta rodziny, specjalisty poradnictwa psychospołecznego i rodzinnego oraz omawianych placówek w oparciu o wiedzę i umiejętności zdobyte w trakcie studiów, a także o wskazówki kierującego praktyką pracownika tych placówek;
- poznają cele i zadania pracy asystenta rodziny, specjalisty poradnictwa psychospołecznego i rodzinnego i placówek pracujących z rodziną i na rzecz rodziny, ich funkcji oraz podstaw organizacji pracy.

2. Organizacja praktyki

W celu odbycia praktyki student składa podanie wraz z kompletem dokumentów do dyrektora odpowiedniej instytucji bądź osoby odpowiedzialnej za prowadzenie określonej działalności. Po uzyskaniu zgody przez dyrektora instytucji bądź osoby odpowiedzialnej za odbycie praktyki przez studenta zostaje podpisane porozumienie o współpracy pomiędzy dyrektorem tej instytucji bądź osobą odpowiedzialną a dziekanem Wydziału Teologicznego US.

Ogólny nadzór nad praktyką pełni dyrektor placówki lub osoba odpowiedzialna za daną jednostkę, w której student odbywa praktykę. Studenci podlegają mu w zakresie organizacji praktyki i realizacji jej programu. Bezpośrednim kierownikiem jest opiekun praktyki wyznaczony przez dyrektora placówki lub osobę odpowiedzialną. Pracownik ten – jako zakładowy opiekun praktyki – dokonuje rozliczenia studenta z odbywanej praktyki w postaci opinii i oceny. Opiekunem praktyki ze strony uczelni jest też powołany przez Dziekana Wydziału Teologicznego nauczyciel akademicki. Pomaga on w realizacji praktyki i dokonuje jej zaliczenia.

Dyrekcja instytucji lub osoba odpowiedzialna ustala dla każdego studenta plan zajęć, by zapewnić mu wykonanie wszystkich zadań. W planie można uwzględnić dodatkowe propozycje studenta i rozszerzyć program.

Studenci nie mogą pełnić zastępstw za nieobecnych pracowników ani realizować zadań bez nadzoru odpowiedzialnego za określone zadania pracownika instytucji. Praktyka nie jest równoznaczna ze stosunkiem pracy. Odpowiedzialność za prawidłowy przebieg działań placówki, za jakość świadczonych usług wobec klientów spoczywa na opiekunie praktyki w instytucji, w której się ona odbywa. Opiekun praktyki powinien też nadzorować realizowane przez studenta określone zadania.

Nie należy zwiększać ilości zajęć ponad przewidzianą w programie. Ważne jest zapewnienie studentowi warunków do dokładnego przemyślenia i przedyskutowania konkretnych doświadczeń, do poprawnego przygotowania się do realizacji zadań, przestudiowania literatury i zgromadzenia niezbędnych materiałów i środków wykorzystywanych w określonych zadaniach. Bardzo ważne jest też, by dyrekcja i grono pracowników udostępniając studentom swoje doświadczenia, wymagali od nich inicjatywy i wysiłku w pracy.

Dziennik praktyki (obejmujący informacje o przebiegu praktyki) student przedkłada dyrektorowi placówki, w której odbywa on praktykę, lub upoważnionej przez niego osobie, celem potwierdzenia wykonania zadań, wystawienia opinii i oceny.

Dyrekcja lub osoba odpowiedzialna sporządza opinię o przebiegu praktyki oraz ocenia wysiłki jednym ze stopni następującej skali: bardzo dobry, dobry plus, dobry, dostateczny plus, dostateczny, niedostateczny, przyjmując jako kryteria:

- stopień wykonania zadań programu,
- umiejętność hospitacji zadań,
- umiejętność przygotowania i przeprowadzenia konkretnych działań,
- aktywność, inicjatywę, pomysłowość i inwencję w pracy,
- postawę wobec klientów,
- stosunek do zawodu asystenta rodziny i specjalisty poradnictwa psychospołecznego i rodzinnego,
- postawę społeczno-moralną ujawnioną w toku pracy,
- umiejętność współdziałania w zespole pracowników instytucji, w której odbywa się praktyka,
- inne zjawiska, istotne w pracy i przydatności do zawodu.

Dyrekcja lub osoba odpowiedzialna przekazuje opinię studentowi, który składa ją wraz z dziennikiem praktyki u opiekuna praktyki na uczelni celem zaliczenia.

3. Zadania studenta

Studenci zobowiązani są do:

- dokumentowania problemów klientów z obszaru działań asystenta rodziny, specjalisty poradnictwa psychospołecznego i rodzinnego oraz innych placówek pracujących z rodziną i na rzecz rodziny;
- poznania struktur funkcjonowania placówek pracujących z rodziną i na rzecz rodziny;
- poznania szczególnych zagadnień i problemów występujących w placówkach służących rodzinie i pracy asystenta rodziny oraz specjalisty poradnictwa psychospołecznego i rodzinnego;
- poznania pracy placówek pracujących z rodziną i na rzecz rodziny;

- poznania narzędzi służących diagnozowaniu problemów z obszaru pracy asystenta rodziny, specjalisty poradnictwa psychospołecznego i rodzinnego oraz klientów placówek pracujących z rodziną i na rzecz rodziny;
- planowania, obserwacji i dokumentowania zajęć;
- zapoznania się z doborem osób, ich predyspozycjami osobowościowymi, kwalifikacjami, doskonaleniem i samodoskonaleniem zawodowym, wymaganym do wykonywania zawodu asystenta rodziny i specjalisty poradnictwa psychospołecznego i rodzinnego;
- szczegółowej analizy metodycznej hospitowanych działań prowadzonych przez asystenta rodziny, specjalistę poradnictwa psychospołecznego i rodzinnego lub innego pracownika placówki zajmującego się problemami rodziny – opiekuna praktyk (temat, cele działań, sposób realizacji poszczególnych faz działań, porównanie założeń z efektami działań, pomoce i materiały wykorzystane do prowadzenia działań, itp.); omówienia wniosków z opiekunem praktyk;
- asystowania opiekunowi praktyk, realizowania zadań wspólnie z opiekunem praktyk, samodzielnego realizowania wskazanych przez opiekuna praktyk zadań – w przypadkach, kiedy jest to możliwe;
- analizy pracy asystenta rodziny, specjalisty poradnictwa psychospołecznego i rodzinnego oraz innych pracowników placówek pracujących z rodziną i na rzecz rodziny;
- analizy własnej pracy i jej efektów (ewaluacja);
- współpracy z organizacjami i innymi instytucjami pracującymi z rodziną i na rzecz rodziny.

W trakcie pierwszego etapu praktyka powinna mieć charakter obserwacyjny, zapoznający studenta z całokształtem pracy asystenta rodziny, specjalisty poradnictwa psychospołecznego i rodzinnego oraz innych pracowników zajmujących się sprawami rodziny. W momencie gotowości do aktywnego włączenia się studenta do pracy z klientami asystenta rodziny, specjalisty poradnictwa psychospołecznego i rodzinnego oraz wyżej wymienionych placówek realizuje on poszczególne elementy konkretnych zadań, a z czasem, jeśli będzie to możliwe – całe zadania według przygotowanego konspektu podejmowanych działań, sprawdzonego uprzednio przez opiekuna praktyk.

Po zrealizowaniu zadania student nanosi uwagi o stopniu zrealizowania materiału w konspekcie sporządzonym przed podjętym działaniem. Odnotowuje także swoje spostrzeżenia, wnioski i wskazówki opiekuna praktyki.

4. Czas trwania praktyki

Obowiązkowa praktyka ma wymiar 60 godzin i jest przewidziana w trzecim roku studiów. Ze względu na możliwość realizowania praktyki w różnych placówkach zatrudniających asystentów rodziny, specjalistów poradnictwa psychospołecznego i rodzinnego oraz innych placówkach pracujących z rodziną i na rzecz rodziny nie musi ona mieć charakteru ciągłego, lecz może być realizowana w okresie trwania semestru zimowego i letniego. Zaliczenie odbytej praktyki przez naukowego opiekuna praktyk następuje po zakończeniu zajęć dydaktycznych semestru letniego.

5. Miejsca odbywania praktyki

Preferowane są następujące miejsca praktyk:

- ośrodki pomocy rodzinie
- powiatowe centra pomocy rodzinie
- ośrodki i domy pomocy społecznej
- świetlice środowiskowe
- ośrodki interwencji kryzysowej
- poradnie rodzinne (katolickie lub świeckie)
- ośrodki adopcyjne
- telefony zaufania
- Komitet Ochrony Praw Dziecka
- Towarzystwo Przyjaciół Dzieci

- domy samotnej matki
- hospicja
- fundacje i stowarzyszenia pracujące z rodziną i na rzecz rodziny
- inne instytucje pracujące z rodziną i na rzecz rodziny
- inne zaproponowane przez studenta, po wcześniejszej akceptacji wskazanego miejsca przez opiekuna praktyk

6. Zadania szczegółowe

W trakcie praktyki odbywanej w każdym miejscu do obowiązkowych zadań należą:

- analiza dokumentacji, aktów prawnych i innych ważnych do pracy materiałów (10% czasu);
- hospitacja i analiza konkretnych działań (15% czasu);
- przeprowadzenie fragmentów działań wspólnie z opiekunem praktyk i ich analiza (25% czasu);
- samodzielne przeprowadzenie przygotowanych przez studenta działań i ich analiza (50% czasu).

7. Zadania opiekuna

Do zadań opiekuna praktyk należy:

- zapoznanie studenta z podstawowymi elementami konkretnych działań;
- ustalenie celów konkretnych działań i zagadnień, na które w hospitacji należy zwrócić uwagę;
- zapoznanie studenta z planem konkretnego działania.

Można też polecić studentowi opracowanie własnej koncepcji przeprowadzenia hospitowanego elementu pracy.

Zadania hospitowane powinny być dla studenta pouczającym wzorem stosowania wiedzy teoretycznej w działaniu praktycznym. Hospitowane działanie powinno być omówione z pracownikiem – opiekunem praktyki. Omówienie to powinno mieć charakter problemowy, pobudzić studenta do wyciągania wniosków i poszukiwania różnych rozwiązań metodycznych i merytorycznych. Opiekun praktyki powinien potwierdzić trafne spostrzeżenia i wnioski oraz wskazać błędy popełnione w analizie konkretnych działań przez studenta.

Najbardziej istotne dla wartości praktyki jest przygotowanie i prowadzenie konkretnych zadań przez studenta. Tematy zadań powinny być ustalane w takich terminach, by student mógł je dokładnie przygotować. Przed terminem realizacji zadania przez studenta powinien on przedstawić konspekt opiekunowi praktyki do sprawdzenia, skorygowania i zalecenia ewentualnych poprawek.

Zakres pomocy udzielanej przez opiekuna praktyki powinien być regulowany zasadą niedopuszczania do błędów rzeczowych i metodycznych oraz stopniowego rozwijania samodzielności i inwencji twórczej praktykanta. We wstępnych wskazówkach należy udzielić mu informacji dotyczących:

- zakresu materiału przeznaczonego do realizacji zadania,
- metod pracy przydatnych do realizacji zadania,
- literatury niezbędnej do przygotowania się do realizacji zadania.

Przygotowanie się studenta obejmuje:

- poznanie odpowiednich treści składających się na merytoryczny zakres działania,
- znajomość literatury naukowej dotyczącej realizowanego zadania,
- przygotowanie konspektu i niezbędnych materiałów (dokumentów) związanych z realizowanym zadaniem.

Wszystkie przeprowadzone działania muszą być omówione i ocenione przez opiekuna praktyki. By miały one wartość kształcącą, należy zwrócić uwagę na słabsze elementy przeprowadzonych działań. Ułatwi to studentowi kształtowanie własnej refleksyjnej postawy, niezbędnej w pracy zawodowej.

W ocenie przeprowadzonych zadań należy zwrócić uwagę na:

- umiejętność określenia celów podejmowanych działań i świadomą ich realizację,
- umiejętność planowania i realizowania poszczególnych elementów konkretnych zadań,

- posługiwanie się właściwymi metodami i technikami pracy z klientem, stosownie do celów, treści i stopnia trudności realizowanego zadania,
- dobór i samodzielne opracowanie konkretnych dokumentów,
- przestrzeganie zasad pracy z drugim człowiekiem,
- umiejętności merytoryczne i metodyczne,
- umiejętność samokontroli i samooceny.

Opiekun praktyk otrzymuje wynagrodzenie zgodnie z umową zleceniem, którą wypełnia po zakończeniu praktyki i przesyła do Kwestora US.

8. Kontrola i ocena praktyk

Student podczas odbywania praktyki może być hospitowany przez wydziałowego opiekuna praktyki (powołanego przez US). Warunkiem zaliczenia praktyki jest wykonanie wszystkich zadań programu, poprawne opracowanie ich w dzienniku, pozytywna ocena ich wartości przez kierującego praktyką opiekuna i pozytywna opinia dyrekcji placówki o pracy studenta i jej wynikach. Po spełnieniu tych warunków student może przystąpić do zaliczenia praktyki na uczelni w terminie wyznaczonym przez naukowego opiekuna praktyki. W tym celu przedkłada wymaganą dokumentację, do której należą:

- dziennik praktyk – jest to dowolna forma szczegółowego opisu przebiegu praktyki (w segregatorze, zeszytach, itp.); dziennik powinien zawierać opis działań, spostrzeżeń, refleksji, wniosków itp. zaistniałych podczas praktyki;
- druk potwierdzający hospitację, współrealizację i samodzielną realizację działań;
- opinia o przebiegu i wynikach praktyki wypełniona przez pracownika placówki – opiekuna praktyki.

9. Zwolnienie z praktyk

O zwolnienie z obowiązku odbywania praktyk zawodowych mogą ubiegać się studenci, którzy:

- pracują lub pracowali zawodowo;
- prowadzą lub prowadzili samodzielnie działalność gospodarczą;
- uczestniczą lub uczestniczyli w stażach i praktykach w podmiotach krajowych lub zagranicznych.

Decyzję o zwolnieniu podejmuje wydziałowy opiekun praktyk na pisemny wniosek osoby zainteresowanej, na podstawie załączonej dokumentacji zaświadczającej posiadany staż pracy, zajmowane stanowisko, zakres wykonywanych obowiązków. Ma ona służyć potwierdzeniu realizacji efektów uczenia się zakładanych dla praktyki.